

Men jeg er også nødt til at sige til hr. Morten Homann, at med hensyn til det repræsentative, er det jo sådan, at hvis vi tager alle bestyrelsesmedlemmerne i samtlige 25 institutioner, bør de dog være ganske repræsentative, og det er lige før, det er flere end dem, der er spurgt i Informations undersøgelser. Derfor er jeg nødt til at sige, at samtidig med at jeg gerne vil rose avisen for dens engagerede medlemven på området, synes jeg altså ikke, den fortjener så meget opmærksomhed, som tilfældet er.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ministeren. Der er ikke flere spørgsmål, og så er det hr. Per Clausen som ordfører for forespørgerne.

Per Clausen (EL):

Når man tænker på den debat, der har været om fusioner, og på baggrunden for, at ministeren satte processen i gang ved at give universiteterne og sektorforskningsinstitutionerne den klare besked, at man fra regeringens side havde en forventning om, at der blev gennemført fusioner, er det næsten muntert, at videnskabsministeren begynder at tale om videnskabelighed i undersøgelser. Jeg synes, det er næsten lige så muntert, som når ministeren fremfører det synspunkt, at han i kraft af sin omgang med rektorer og bestyrelsesformænd og dermed indirekte omgang med bestyrelsesmedlemmerne på institutionerne mener, at han nok har et større videnskabeligt udgangspunkt for at vide, hvad de almindelige lærere på universiteterne mener om situationen. Det er næsten muntert.

Men på en eller anden måde er det også tragisk, for det er jo udtryk for, hvor galt det kan gå, når en minister systematisk omgiver sig med folk, der kun snakker ham efter munden og opbygger et system, som fungerer på den måde, at der også hos mennesker, som man ellers troede havde en selvstændig vilje og selvstændige synspunkter, er en sådan eftersnakkertendens. Det er det første, jeg vil sige.

Det andet, jeg vil sige, er, at der selvfølgelig er enkelte positive elementer i diskussionen. Det er jo et positivt element, at vi i 2009 får en evaluering, der vil belyse medarbejdernes og de studerendes medbestemmelse på universiteterne, den frie akademiske debat og forskningsfriheden under den nuværende universitetslov. Vi får den evaluering, på trods af at der ikke er nogen som helst tvivl om, at hverken ministeren eller Venstres og De Konservatives ordførere synes, at

der er nogen som helst grund til at gennemføre en sådan undersøgelse. Vi får alligevel undersøgelsen, fordi forespørgselsdebatten i dag tydeligt har vist, at der vil være flertal for at igangsætte en sådan undersøgelse.

At der ville have været flertal for at igangsætte undersøgelsen allerede i 2007, hvis Socialdemokratiet havde fastholdt sin meget offensive kritik af universitetsloven, er så en anden ting. Man kan selvfølgelig under sig over, hvad der er forklaringen på, at vi skal vente indtil 2009, for fusionerne vil åbenbart få en så stor indflydelse, at de vil forandre hele grundlaget for diskussionen.

Når jeg tænker på, at der, så vidt jeg har forstået, er tale om fusioner uden vægge, og at de først starter i begyndelsen af 2007, bliver jeg måske i virkeligheden lidt mere forundret over, at man vil evaluere fusionerne i 2009, for i virkeligheden synes jeg, det måske er lidt for tidligt. Men det er altså undskyldningen for at udsætte den undersøgelse, der skal laves af demokratiet på universiteterne. Jeg synes, det er ærgerligt, at vi ikke får den sat i gang i med det samme, for så kunne vi, måske endda på et videnskabeligt grundlag, få en diskussion med ministeren, så han blev nødt til at droppe den illusionsverden, han lever i, hvor alting bare går vældig godt.

Kl. 13.35

Der er også enkelte andre ting i det forslag til vedtagelse, som Socialdemokraterne, Venstre og De Konservative har fremsat, som jeg synes er bemærkelsesværdige. En af tingene er, at vi får at vide, at formålet med sammenlægningerne er mere uddannelse, større international gennemslagskraft på forskningsområdet og mere erhvervssamarbejde. Det er jo en forholdsvis beskeden og måske endda forkert politik, for jeg troede sådan set, at man ønsker mere og bedre forskning og bedre undervisning; men den målætning er vist kun antydet indirekte.

Samtidig konstaterer man i vedtagelsen, at det bærende princip for sammenlægningerne har været frivillighed. Det er en meget klog formulering, for hvis man havde skrevet, at sammenlægningerne er *baseret* på frivillighed, havde det været direkte forkert. Vi ved jo udmærket godt, at ledelserne på universiteter og sektorforskningsinstitutioner har sagt: I grunden har vi intet behov for fusioner og sammenlægninger, men vi accepterer, at det er den præmis, regeringen har sat op, og så forsøger vi at rette ind efter den og finde den løsning, som vi selv synes er den bedste. Så kan man selvfølgelig godt sige, at